

Когато четем Свещеното Писание, виждаме по колко различни начини може да се представи Бог. Това е важно, защото чрез думите в Библията Сам Господ Бог ни говори за Себе Си. Ние казваме за Него, че е Единствен, Всемогъщ, Вечен. Четем за това, че Той е Създателят на всичко. Знаем, че Бог е справедлив и наказва за злото и за греховете. Знаем, че Той е милостив, че прощава, че не иска гибелта на грешника, а да се обърне и да бъде щастлив и спасен. Но списъкът ни не е завършен, защото Господ Бог е безкрайно по-голям от нас и надвишава безкрайно възможностите на нашето познание и разбиране.

Пророк Илия – в първото днешно четиво от третата Книга Царства (19, 9а. 11-13) – получил заповед: застани пред Господа! В Библията четем, че когато Господ минавал, преди Него минала виелица, потрошаваща планините и разбиваща скалите. След виелицата идвали други стихии: земетръс и огън. Вдъхновеният писател коментирал: Господ не бил във виелицата, нито в труса, нито в огъня. А може би ние точно това бихме очаквали?! Не знаем какво е почувствал Илия - един от най-големите пророци, в този момент. Но когато усетил лъх от нежен вятър, скрил лицето си и излязъл насреща на Господ.

Срещите с Бог могат да бъдат различни. Единствено Бог решава каква ще бъде срещата и дали изобщо ще се състои. Това, за което ни предупреждава Светото Писание нееднократно, е в живота си да не се увличаме от евтини сензации. А по примера на мъдрия, воден от Духа Божии пророк Илия да се стараем безгрешно да разпознаваме кога идва Господ. Пророкът разпознал знака на Божието присъствие в тихия полъх на нежния вятър. Сякаш Бог не искал да го изплаши със Своето присъствие. Този Божи избраник бил толкова близък на Господ, защото умее да се изправи пред своя Господар в най-искрено смирение. И Бог оказвал по особен начин тогава Своята доброта, милосърдие и благоволение.

Много е важно и ние на срещите ни с Бог - по време на нашите молитви, да бъдем искрено смирени. Молитвата е среща с Бог – с Някой, Който не ни е равен или подчинен. Молитвата е дар от Бога, който човекът поради своята свобода може да приеме или не. Ако приемем този Божи дар, нека го използваме възможно най-добре!